Lieta Nr.11088050013/ K29-1397/13

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2013.gada 29.oktobris

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese Signe Dektere

ar sekretāri Daci Busoti -Uzuliņu

tulku Jekaterinu Smirnovu

piedaloties prokuroram Leonīdam Muižniekam

zvērinātiem advokātiem Sarmītei Putniņai un Ojāram Plotiņam

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēti

/pers. H/,/personas kods/ un **/pers. I/**, personas/personas kods/, par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā.

Pārbaudījusi krimināllietas materiālus, tiesa

konstatēja

/pers. H/ un /pers. I/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās (zādzība).

Noziedzīgais nodarījums izdarīts sekojošos apstākļos: 2013.gada 6.martā, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, laika periodā no plkst.00:00 līdz plkst.05:00, /pers. H/, atrodoties viesnīcā /nosaukums, adrese/, personu grupā ar /pers. I/ pēc iepriekšējās vienošanās, izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu sekojošos apstākļos.

/pers. I/, veicot nakts administratora darba pienākumu izpildi, ielaida viesnīcas telpās savu vīru /pers. H/. Atrodoties dežurējošā administratora telpā, /pers. H/, meklējot kaut ko vērtīgu, pārbaudīja nakts galdiņu un atrada /pers. J/ piederošo kosmētikas somiņu bez materiālās vērtības. /pers. H/ un /pers. I/, pārbaudot kosmētikas somiņu, konstatēja, ka tajā atrodas zeķīte, kurā glabājās /pers. J/ piederošie juvelierizstrādājumi: zelta auskari ar tirkīziem Ls 240 vērtībā; zelta auskari ar trim akmentiņiem Ls 240 vērtībā; zelta gredzens ar briljanta lauskam Ls 150 vērtībā, zelta gredzens ar cirkoniju un granāta akmentiņiem Ls 150 vērtībā; dzeltena un balta zelta gredzens ar akmentiņiem Ls 150 vērtībā; rombveidīgs zelta kulons Ls 100 vērtībā; zelta kulons ar Dieva Mātes attēlojumu Ls 40 vērtībā; zelta ķēde ar enkura pinumu Ls 100 vērtībā; zelta ķēdīte ar ,,bismark" pinumu Ls 200 vērtībā; zelta rombveida kulons Ls 80 vērtībā; zelta ķēdīte ar cirkoniju Ls 100 vērtībā; dārgakmens ,,hrizolīts" Ls 40 vērtībā, divi zelta laulības gredzeni, katrs Ls 120 vērtībā, par kopējo summu Ls 240; 3gb. malahīta akmentiņi, katrs Ls 25 vērtībā, par kopējo summu Ls 75; vīriešu kvadrātveida pulkstenis Ls 80 vērtībā; krelles ar pērlēm Ls 25 vērtībā, dzintara krelles Ls 30 vērtībā; dzintara aproce Ls 20 vērtībā, dzintara auskari Ls 25 vērtībā, nauda Ls 110 apmērā, 34 EURO vai Ls 24. Mantkārīgu tieksmju vadīti, /pers. H/ un /pers. I/, izmantojot to, ka viņu darbības neviens nenovēro, paņēma svešu kustamu mantu par kopējo summu Ls 2219 un pameta noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietu.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. H/ un /pers. I/ nodarīja /pers. J/ materiālo kaitējumu par kopējo summu Ls 2219 apmērā.

Tādējādi /pers. H/ un /pers. I/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētie /pers. H/ un /pers. I/ sevi par vainīgiem viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījumā izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un pieteica tiesai lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētie /pers.H/ un /pers. I/ atzina cietušās /pers. J/ pirmstiesas kriminālprocesā pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 1979 apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, noklausoties lietas dalībnieku viedokļus, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētie /pers. H/ un /pers. I/ pilnīgi atzīst savu vainu viņiem izvirzītajā apsūdzībā un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzēto /pers. H/ un /pers. I/ vainu viņiem celtajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. H/ personu raksturojošie dati – agrāk sodīts 2 reizes, pēdējo reizi 2004.gada 13.decembrī Rīgas apgabaltiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta

trešās daļas, 125.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas un 51.panta pirmās daļas nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 12 gadiem, mantas konfiskāciju un policijas kontroli uz 3 gadiem. Pamatojoties uz Valsts prezidenta 2011.gada 20.jūlija apžēlošanas aktu, apžēlots, daļēji atbrīvojot no pamatsoda, nosakot brīvības atņemšanu uz 9 gadiem. 2011.gada 17.decembrī atbrīvots pēc soda izciešanas, sodāmība nav dzēsta, ir spēkā esoši administratīvi pārkāpumi (lietas 128.-133., 134.-139.lapa).

Ar 2013.gada 2.septembra Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas lēmumu /pers. H/ piemērots drošības līdzeklis- apcietinājums citā kriminālprocesā un atrodas Rīgas Centrālcietumā (lietas171.lapa).

VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības ambulatorās nodaļas uzskaitē nav (lietas 106.lapa).

VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nesastāv (lietas 105.lapa).

Papildus par /pers. H/ personību tiesas sēdē noskaidrots, ka viņš dzimis 1983.gada 7.oktobrī Rīgā, ar 11 klašu izglītību, ieslodzījuma vietā mācās 12.klasē, precējies, apgādājamo personu nav, pirms apcietinājuma strādāja SIA /nosaukums/ vidēji mēnesī gūstot ienākumu Ls 300- 350 apmērā, ieslodzījuma vietā apguvis divas profesijas- elektriķa un metinātāja, veselība normāla.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētās /pers. I/ personu raksturojošie dati – agrāk sodīta 1 reizi 2010.gada 17.maijā ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu, sodāmība dzēsta (lietas 123.-126., 142.-143.lapa).

VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības ambulatorās nodaļas uzskaitē nav (lietas 83.lapa).

VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē no 2010.gada 4.janvāra ar Dg.: Opioīdu atkarība. No 2001.gada 20.aprīļa līdz 2005.gada 6.decembrim uzskaitē ar Dg.: Opioīdu atkarība (lietas 84.lapa).

Papildus par /pers. I/ personību tiesas sēdē noskaidrots, ka viņa dzimusi 1983.gada 13.oktobrī Rīgā, ar augstāko izglītību, precējusies, apgādājamo personu nav, strādā SIA /Nosaukums/ par pārdevēju, ikmēneša ienākumi ir Ls 200 apmērā, slimo ar C hepatītu, epilepsiju, narkotiskās vielas nelieto aptuveni pusgadu, no iepriekšējām darba vietām - /nosaukums/ un no /nosaukums2/ raksturota pozitīvi.

Nosakot apsūdzētajiem /pers. H/ un /pers. I/ soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī /pers. H/ un /pers. I/ personības.

Nosakot apsūdzētajiem /pers. H/ un /pers. I/ soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem, tiesa ņem vērā /pers. H/ un /pers. I/ atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta nosacījumiem /pers. H/ un /pers. I/ ir izdarījuši smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem par apsūdzēto /pers. H/ un /pers. I/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Par apsūdzētā /pers. H/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu konstatē to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Apsūdzētās /pers. I/atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Bez ievērības tiesa neatstāj arī to, ka /pers. H/ un /pers. I/, piekrizdami pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, paātrinājuši kriminālprocesu un atvieglojuši tiesas procesu, proti, izmantojuši savas Krimināprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējušies vienkāršāka procesa veidu.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. H/, tiesa, ņem vērā arī apsūdzētā personu visumā negatīvi raksturojošās ziņas, prokurora viedokli par soda noteikšanu apsūdzētajam brīvības atņemšanas veidā. Tiesa vērtē arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, apsūdzētā veselības, materiālo un ģimenes stāvokli.

Tas, ka /pers. H/ šobrīd atrodas apcietinājumā, padara neiespējamu viņam alternatīvo sodu piemērošanu. Bez tam, alternatīvu sodu piemērošanu /pers. H/ tiesa atzīst par nelietderīgu arī tādēļ, ka /pers. H/ iragrāk tiesāts, inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarījis papildsoda laikā, tiesa secina,ka pēc iepriekšējās sodāmības secinājumus joprojām nav izdarījis un savu uzvedību un attieksmi pret likuma un morāles normām nav mainījis, līdz ar ko tiesai nav pārliecības, ka /pers. H/ patiešām ir izdarījis secinājumus par līdzšinējās uzvedības nepieļaujamību un soda veidi, kas nav saistīti ar izolāciju no sabiedrības, spēs nodrošināt to, ka /pers. H/ neizvairīsies no soda izciešanas, atturēsies no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un izdarīs pareizos secinājumus par savu uzvedību un rīcību.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka nosakot sodu apsūdzētajam /pers. H/, nav pamata piemērot Krimināllikuma 49.panta un/vai 55.panta pirmās un otrās daļas nosacījumus, jo tiesa neiegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Izvērtējusi minētos apstākļus, tiesa secina, ka apsūdzētajam sods, nosakāms Krimināllikuma 175.panta otrās daļas sankcijas robežās neilga reāla brīvības atņemšanas soda veidā, ko tiesa konkrētajos apstākļos uzskata par vienīgo /pers. H/ personībai piemēroto sodu.

Tiesa uzskata, ka tieši ar sodu reālas brīvības atņemšanas veidā tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda preventīvais mērķis, tas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo

nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. H/ soda izciešanas termiņā ieskaitāms apcietinājumā no 2013.gada 25.marta līdz 2013.gada 27.maijam pavadītais laiks.

Ņemot vērā apsūdzētā /pers. H/ personību, mantas konfiskāciju piemērot nav lietderīgi.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi, apsūdzētajam /pers. H/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā, grozāms uz apcietinājumu.

Nosakot /pers. H/ galīgo sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus, ja notiesātais pēc sprieduma taisīšanas, bet pirms pilnīgas soda izciešanas ir izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesa konstatē, ka /pers. H/ notiesāts ar 2004.gada 13.decembrī Rīgas apgabaltiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 125.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas un 51.panta pirmās daļas nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 12 gadiem, mantas konfiskāciju un policijas kontroli uz 3 gadiem. Pamatojoties uz Valsts prezidenta 2011.gada 20.jūlija apžēlošanas aktu, apžēlots, daļēji atbrīvojot no pamatsoda, nosakot brīvības atņemšanu uz 9 gadiem. 2011.gada 17.decembrī atbrīvots pēc soda izciešanas.

Pie galīgā soda noteikšanas apsūdzētajam /pers. H/ nepieciešams ņemt vērā Krimināllikuma 45.panta ceturtās daļas nosacījumus, un proti, ja notiesātais papildsoda izciešanas laikā izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu un nosaka galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem.

Tādējādi, saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas noteikumiem, /pers. H/ nosakāmajam sodam par izskatāmo noziedzīgo nodarījumu daļēji pievienojams neizciestais papildsods pēc 2004.gada 13.decembra Rīgas apgabaltiesas sprieduma, kas tiesas ieskatā uzskatāms par pietiekošu.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajai /pers. I/, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu, ņem vērā /pers. I/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ar to radīto kaitējumu un tā apmēru, apsūdzētās personību, kā arī viņas atbildību mīkstinošo apstākli un pastiprinošo apstākļu neesamību.

Izvērtējusi minēto, tiesa secina, ka apsūdzētajai /pers. I/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu iespējams noteikt sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, un no Krimināllikuma 175.panta otrās daļas sankcijā paredzētajiem sodiem par atbilstošāko konkrētajā krimināllietā uzskata piespiedu darba sodu, pretēji tam, kādu apsūdzētajai /pers. I/ lūdza piemērot prokurors Leonīds Muižnieks.

Tiesa uzskata, ka /pers. I/ personība, kā arī tiesas sēdē par viņas pašreizējo dzīvesveidu noskaidrotais, šobrīd neliecina, ka viņa būtu neatgriezeniski tendēta uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un labojama, vienīgi izolējot no sabiedrības. Tiesas ieskatā izciešot sodu sabiedrībā un strādājot sabiedrības labā bezatlīdzības darbu, apsūdzētajai tiek dota iespēja atlīdzināt nodarīto kaitējumu par izskatāmo noziedzīgo nodarījumu, kā arī /pers. I/ tiks dota iespēja pierādīt ne vien to, ka viņa patiešām ir izdarījusi secinājumus un stājusies uz labošanās ceļa, bet arī to, ka viņa, esot brīvībā spēj atturēties no noziedzīgas uzvedības.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā piespiedu darbs disciplinēs apsūdzēto, turklāt apsūdzētās uzvedību piespiedu darba veikšanas laikā kontrolēs arī Valsts probācijas dienests, tādējādi samazinot iespēju apsūdzētajai izdarīt jaunus likumpārkāpumus.

Ņemot vērā apsūdzētās /pers. I/ personību, mantas konfiskāciju piemērot nav lietderīgi.

Tiesa uzskata, ka prokurora tiesu debatēs lūgtais sods /pers. I/ naudas soda veidā, kas nosakāms 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā nav samērīgs ar apsūdzētās /pers. I/ mantisko stāvokli, lai gan apsūdzētā gūst paredzamus ienākumus no darba algas Ls 200 apmērā, tomēr tiesa neredz apsūdzētās /pers. I/ iespējas nekavējoties to samaksāt, kaut arī saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta piekto daļu, tiesa vērtē arī iespēju naudas soda samaksu sadalīt termiņos vai atlikt uz laiku, kas nav ilgāks par vienu gadu. Tiesas ieskatā naudas sods nav samērīgs sods ar /pers. I/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu un neatbilst Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētajam soda preventīvajam mērķim, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. H/ un /pers. I/ prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajai /pers. J/ ir radīts mantisks zaudējums Ls 1979 apmērā, ko apsūdzētie /pers. H/ un /pers. I/ atzina pilnībā, līdz ar to šis mantiskais zaudējums no apsūdzētajiem ir piedzenams solidāri.

Tiesa konstatē lietā procesuālos izdevumus un uzskata, ka minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums uzliekams apsūdzētajiem /pers. H/ un /pers. I/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas nosacījumiem.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. H/ aizstāvību realizēja zvērināta advokāte Sarmīte Putniņa, kurai saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par sniegto juridisko palīdzību no valsts līdzekļiem izmaksājami Ls 35.

Tiesas sēdē apsūdzētās /pers. I/ aizstāvību realizēja zvērināts advokāts Ojārs Plotiņš, kuram saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru,

atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par sniegto juridisko palīdzību no valsts līdzekļiem izmaksājami Ls 35.

Jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjams Kriminālprocesa likuma 240.panta kārtībā.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 524., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

nosprieda

/pers. H/,/personas kods/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175. panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto papildsodu pēc 2004.gada 13.decembra Rīgas apgabaltiesas sprieduma.

Galīgo sodu /pers. H/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Soda termiņu skaitīt no 2013.gada 29.oktobra.

Soda termiņā /pers. H/ ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2013.gada 25.marta līdz 2013.gada 27.maijam.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim /pers. H/ piemēroto drošības līdzekli nodošana policijas uzraudzībā grozīt uz apcietinājumu.

/pers. I/, personas/personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit) stundām.

Soda izciešanas termiņa, saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2013.gada 26.marta plkst.10.30 līdz 2013.gada 26.martam plkst. 11.30 (vienu dienu), kas atbilst 8 piespiedu darbu stundām.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim /pers. I/,piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzība atstāt negrozītu.

/pers. I/ ir pienākums 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās ierasties reģistrācijai un soda izciešanai Valsts probācijas dienestā.

Cietušās /pers.J/, /personas kods/ materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu apmierināt un piedzīt solidāri no /pers. H/, /personas kods/ un /pers. I/, personas/personas kods/ cietušās /pers. J/, /personas kods/ labā ar noziedzīgo nodarījumu radītos materiālos zaudējumus Ls 1979,00 (viens tūkstotis deviņi simti septiņdesmit deviņi lati 00 santīmi) apmērā.

Piedzīt no /pers. H/,/personas kods/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvja darbu šajā procesā Ls 35 (trīsdesmit pieci un 00 santīmi) apmērā.

Piedzīt no /pers. I/, personas/personas kods/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvja darbu šajā procesā Ls 35 (trīsdesmit pieci lati un 00 santīmi) apmērā.

Lietisko pierādījumu – CD disku ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu, iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2013.gada 12.novembrī.

Tiesnese Signe Dektere